
ROZRZEDZIĆ SIĘ (1) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w roz-); teksty nie oznaczają é.

[fut 3 pl rozrzedzą się.] ◊ con 3 sg n by się rozrzedziło.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. rozrzedzić.

Przybrać rzadką (półpłynną) konsystencję: weźmi śiárki y háłunu/ łtłucz to mieluchno á wbiy dwa białki iáiowé/ wléyże ktemu gorzałki ták wielé/ iżby fye rozrzedziło iáko máść SienLek 134; [Námocźże [...] Drágántu y z gumim w Oleyku Spikánárdowym. [...] rozetrzy w moźdźerzu/ aż fie czyście rozrzedzą SienHerb 563a].

Formacje współrdzenne cf RZEDZIĆ.

ZCh